

Groeten van
HET RODE AUTOOTJE

EEN REIS IN ANSICHTKAARTEN

DOOR
SONJA VAN HAMEL

MET EEN INLEIDING VAN
Nienke Denekamp

UITGEVERIJ DE HARMONIE
IN SAMENWERKING MET BIRDFISH

Reguliersbreestraat met gezicht op Munttoren, Amsterdam, Nederland

INLEIDING

DOOR *Nienke Denekamp*

Kijk, daar gaat het Rode Autootje! Over het Haagse Binnenhof, langs De Doelen in Rotterdam en over de Amsterdamse Dam. De rode autootjes rijden door heel Nederland. Dat wil zeggen in de jaren zestig, toen de Ansichtkaarten in dit boek in kaartenmolens stonden en werden verstuurd. Inmiddels is het rode autootje bezig uit te sterven. We willen geen rode auto's meer. De Nederlander koopt al een jaar of tien liever een auto in een saaie, onopvallende kleur. Meer dan de helft van de autokopers kiest voor grijs of zwart. Twintig procent wil een witte en slechts zes procent een rode. Soms kleven er letterlijk te veel nadelen aan rode auto's. Vogels poepen vaker op rood, bleek uit een onderzoek van de Britse fabrikant Halfords onder meer dan elfhonderd geparkeerde auto's. Achttien procent van de rode werd bepoept, tegen veertien procent van de blauwe, elf procent van de zwarte en zeven procent van de witte. De groene bleven het schoonst. De Britse vogelbescherming reageerde onmiddellijk op deze onthutsende cijfers. Vogels hadden niets tegen rode auto's! De resultaten zouden eerder iets over de parkeerplekken zeggen dan over de kleur. 'Hoe dichter je bij een boom of een park parkeert,' legde de Vogelbescherming uit, 'hoe groter de kans op vogelpoep.' Of de bezitters van rode auto's uit dit onderzoek vaker in boomrijke wijken woonden of er graag parkeerden, vermeldt het onderzoek niet.

Aan de rode auto kleefde ook nog iets anders: een enorme hoeveelheid interessante broodjeaapverhalen. Er wordt gezegd dat rode auto's vaker gestolen worden omdat ze zo opvallen. Elders is te lezen dat ze juist minder vaak worden gestolen, om dezelfde reden. Ook zou de rode auto vaker betrokken zijn bij verkeersongelukken. Eigenaars van rode auto's zouden zelfs hogere verzekeringspremies betalen. Beide worden door verzekeringsmaatschappijen ontkend.

In de Verenigde Staten wordt al jaren verondersteld dat rode auto's vaker worden aangehouden bij snelheidscontroles. Ook daar zijn uiteraard verschillende theorieën over. De oorzaak zou zijn dat rode auto's door hun kleur sneller de aandacht trekken van de *highway patrol*. Volgens een andere theorie zou het komen doordat rode auto's sneller lijken te gaan, een optische illusie. Een derde theorie luidt dat rode auto's het vaakst gekocht worden door mensen die eigenlijk in een onbetaalbare en schreeuwerige raceauto hadden willen rijden, die inderdaad vaak in rood wordt geleverd, een categorie autobezitters die de neiging heeft hard te rijden.

Het zijn interessante theorieën waar volgens Amerikaanse verkeersagenten niets van klopt. Toen in 1990 uiteindelijk een onderzoek werd ingesteld, bleek dat automobilisten in rode auto's verhoudingsgewijs net zo vaak een bon krijgen als automobilisten in auto's met andere kleuren. Datzelfde onderzoek liet verrassend genoeg zien dat witte auto's minder vaak worden aangehouden. Er zou dus geconcludeerd kunnen worden dat rode auto's niet méér opvallen, maar dat witte auto's wel minder opvallen. Of dat mensen in witte auto's voorzichtiger zijn.

De rode auto verdwijnt uit het straatbeeld. Zelfs tweedehands willen we hem niet meer. Op de meeste autosites wordt naar zwart gezocht. Met weemoed kijk ik naar de beelden uit de optimistische jaren zestig, toen er veel meer kleuren op de wegen waren te zien.

Zoals het rode autootje uitsterft, zo worden er ook ieder jaar minder ansichtkaarten verstuurd. Hoewel de kaartenmolens, althans die in Amsterdam, nog steeds uitpuilen van de strakblauwe lichten en de felgekleurde tulpen. Auto's, ook zwarte en grijze, zijn op die moderne kaarten in geen grachten of wegen te bekennen. De makers van Amsterdamse kaarten willen kennelijk de indruk wekken dat de grachtenpanden erbij liggen zoals in de zeventiende eeuw, met hooguit een fiets op een brug. De ansichtkaart geeft de mooiste versie van de werkelijkheid. Het onderzoek 'Het toeristisch landschap tussen illusie en werkelijkheid'* spreekt over de ansichtkaart als 'de bemiddelaar tussen het toeristische verwachtingspatroon en de realiteit van de vakantieplek.' Sprookjes zijn het, ontdaan van storende elementen, zoals de milieuvuiler die de auto tegenwoordig is. Ze zeggen eigenlijk meer over hoe we in een bepaalde periode naar een landschap willen kijken dan over het landschap zelf. Het autootje dat in de jaren zestig en zeventig rondreed op al die kaarten, stond voor groeiende welvaart, meer vrije tijd, en het avontuur van ontdekkingsreizen. Daar rijden we over een Franse tolgeweg, door een Oostenrijkse haarspeldbocht, langs een Zwitsers chalet naar een Italiaans strand. Kijk dan waar wij zijn! Helemaal met ons eigen rode autootje naartoe gereden!

* Bron: Adri Dietvorst (2001)

O. Z. Voorburgwal met Huis aan de drie grachten, **Amsterdam**, Nederland

De zeven bruggen, **Amsterdam**, Nederland

Oude brug, **Amsterdam**, Nederland

Herengracht met Reguliersgracht, **Amsterdam**, Nederland

Oude-Delft met Oude-Kerk, Delft, Nederland

Holiday Inn, Utrecht, Nederland

St. Joris Doelen, Middelburg, Nederland

Stadhuis, **Haarlem**, Nederland

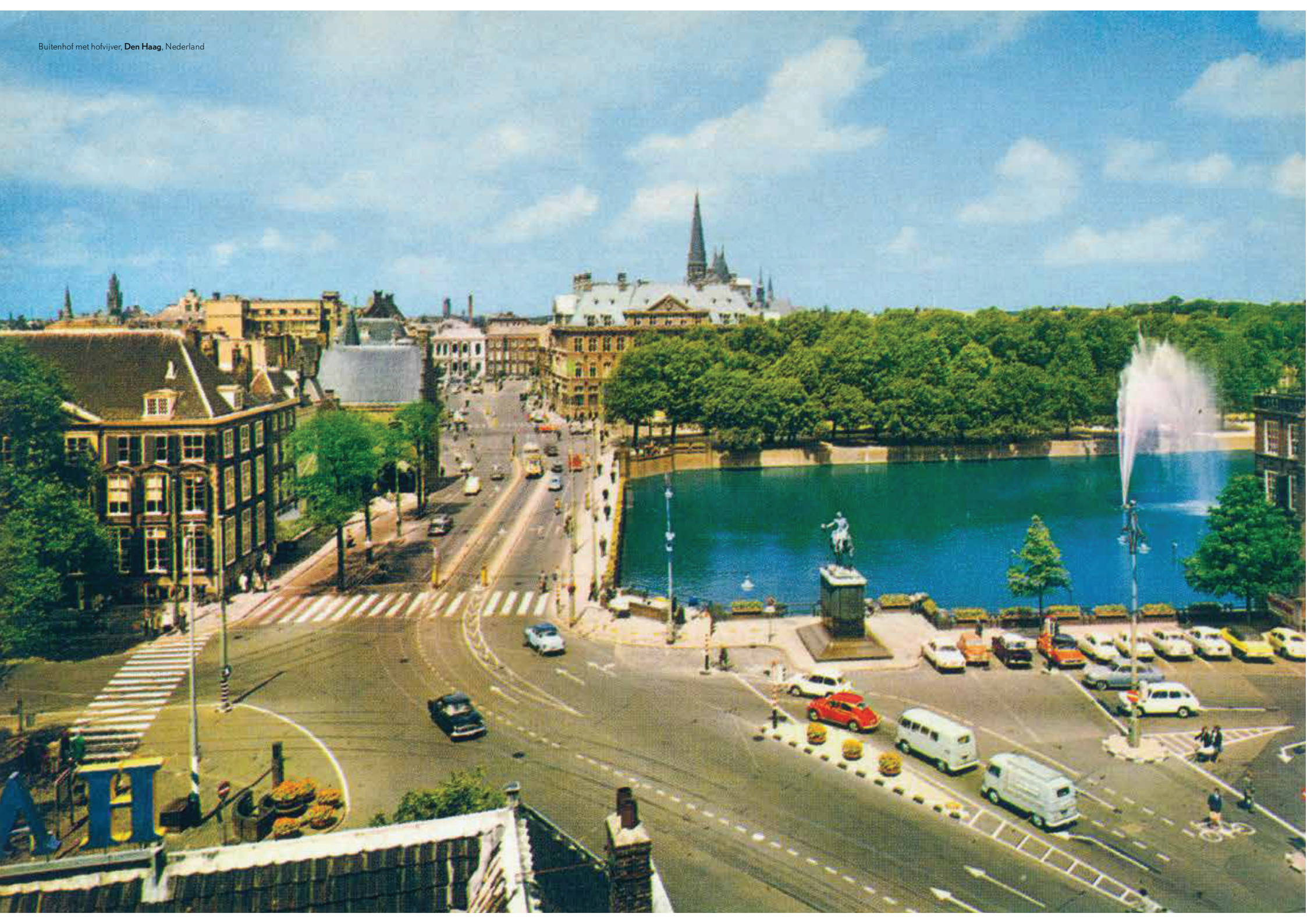
Panorama, **Vlissingen**, Nederland

Abdij, **Middelburg**, Nederland

Stadhuis, **Enkhuizen**, Nederland

Hofvijver met Parlement, **Den Haag**, Nederland

Ridderzaal Binnenhof, **Den Haag**, Nederland

Chin. Ind. Rest. Lei Kong, Den Haag-Mariahoeve, Nederland

Stadhuis, Almelo, Nederland

Ziekenhuis, Maarschalksbos, Baarn, Nederland

Station, Venlo, Nederland